

ΔΑΦΝΗ

ΙΑΡΥΤΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ Κ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Ιουλίου 1910

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Κ. ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΕΤΟΣ Α' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ 50-51

ΤΙΜΟΣ ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΑΗ 34

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο κ. ΧΡ. ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΕΥΛΙΝΟΣ ΘΙΑΣΟΣ ΤΟΥ

ΔΑΦΝΗ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΘΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ουδέμια αίτησις πρὸς ἐγγράφιον συν-
δρομητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐάν δὲν
συνδοθεῖται ὑπὸ τοῦ ἀντιτύπου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΤΕΑ ΕΤΗΣΙΑ

- Ἐσωτερικοῦ Δρ. 5 Πολυτελ. Δρ. 25
Ἐξωτερικοῦ Φρ. 8 Φρ. 30
Ἀμερικῆς Δολ. 3 Δολ. 10
Ρωσσίας Ρούβλια 3 Ρούβλια 10

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ
ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀφοῦ ἐπὶ δύο μῆνας σὰς ἐκούρασα
μὲ τὴν πολυλογία μου περὶ αὐτῶν
τῶν ἐντυπώσεως μου, κλείων ἐνταῦθα τὸ
σημειωματάριόν μου καὶ παραλείπων πλεί-
στας ὄσας ὥραιās σηκῆς ἐκτυλιγθεῖσας
κατὰ τὴν ἐν Βόλῳ παράμονήν μου, ἰδίᾳ δὲ
τὸν πρωτότυπον πανηγυρισμὸν τῆς παρα-
μονῆς τῆς πρωτομαγιάς μὲ νταούλια καὶ...
μασκαράδες!

Πρωτότυπος τόπος καὶ πρωτοτυπότερα
ἔθιμα. Ἀφίνω ὁσαύτως κατὰ μέρος τὸν
παλληκαρῶν Ἀνδρέαν, τὸν ἀρεμάνιον καὶ
ἐπιβλητικὸν ὡς καὶ τὸν θαυμάσιον τύπον
καὶ λεβεντογερον Τσαλαλιτάν, ὅστις συγ-
κεντροῖ εἰς τὸ κατάστημά του ὅλους τοὺς
λεβέντες τοῦ ἔθιμου καὶ τοὺς ντόπιους
ἀλλὰ γερούς πάντους.

Ἀφίνω ὅλα αὐτὰ καὶ μπαίνουν στὴν
ἀμαυροστογία ἐπιστρέφω εἰς Λαρίσσαν καὶ
ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας.

Ὅπως δὲν δὲν δύναμαι εἰμὴ νὰ εὐ-
χαριστήσω ὅλους ἐκείνους ὄσους κατὰ τὴν
περιοδείαν μου ταύτην μοὶ ἐφάνησαν χρή-
σιμοι καὶ προθυμοὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς
« Δάφνης » ἥτις ἐδελιστῶ ὅτι ἀπὸ τοῦ
προσεχὸς μηνὸς θὰ φανῆ ἀνταξία τῶν
προσδοκίων ἄλων.

Τς. Δς.

Εἰς τὸ προσεχὲς αἰ ἐκ Λαμίας ἐντυπώ-
σεις τοῦ ἀπεσταλμένου συνεργάτου μας κ.
Δαμηλάτη.

ΑΠΟ ΤΑ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑ

Ο ΑΔΕΡΦΟΣ ΤΩΝ ΑΔΕΡΦΩ

Καθαροδευτέρα... Στους δρόμους
περνοῦνε παρέες - παρέες βλάχοι καὶ βλά-
χες ποὺ ξενύχτησαν στὰ ἀποκράτεια τρα-
πέζια « καὶ χαλᾶνε, τώρα, τὰ Κούλουμα »
γλεντοῦσαν μὲ τὰ νταούλια... Ἐφύσαγε
τὸ ἀσημικὸ ἄπᾶν τους... Οἱ βλάχοι μὲ
τ' ἀσημένα τ' ἄρματα - πάλαι καὶ γατα-
γάνια καὶ ἀσημοκούμπορα - καὶ ἀκόμ'
ἀκόμα μὲ τὴν κουστέκια καὶ τὴν γαντσούδια,
τὴν φουσελίγια, τὴν μυδουλάγια, τὴν ἀσημο-
σουγιᾶς καὶ τὴν παλάσκες ὅλο καὶ ἀσημένα,
ὄλο καὶ φλωροκατινισμένα... Κι' ἢ βλά-
χες μὲ τὰ βελουδένια κοντογούνια καὶ τὴν
κεντιστὴς κοζόκες, μὲ τὴν ἀσημένιες κομ-
ποθλιῆς καὶ τὰ μαλαματένια θηλυκοτάγια

καὶ τὴν χρυσὴν πέροδικες καὶ τὴν φλουράτες
φρέτες στὰ φρετικά μαλλιά!

Ἄν ἔπαυε ἡ νταούλβερα ποὺ ἐκού-
φαινε δὲν ἔβρισκε κανεὶς παρὰ τὸν ἀση-
μένιο ψιθύρο τῶν βλάχων στολιδιῶν...
Καὶ γλεντοῦσε ὁ κόσμος ἐσχομένος στοὺς
δρόμους καὶ γλεντοῦσαν ἡ γυναῖκες καὶ τὰ
κορίτσια στὰ παραθύρια... Ἄς χάσουμε
γὰ μὴ στιγμὴ τὸ γλέντι τοῦ δρόμου σὺ-
βόντας στὸ χαμηλὸ καὶ ἔρημὸ παραθύρι τὸ
ἀστόλιστο τέτοιαν ὥρα, στὸ παραθύρι τῆς
Ρηνοῦλας, μὰς ὁμορφῆς κοπέλλας, ποὺ
δὲν εἶχε παρὰ δεκαεφτά χρόνια ποὺ γλεν-
τοῦσε τέτοια μέρα ἢ παρὰ τὴν μετὰ δαύ-
την ἀνάμεισά της... Ἡ Ρηνοῦλα σκυμένη
σ' ἕνα σκαφιδάκι ζύμωνε βιαστικά - βια-
στικά γιατί κατὰλάβαινε καὶ αὐτὴ πῶς
καὶ γάνει ἀφήνοντας τὸ παραθύρι τῆς
τέτοια μέρα καὶ τέτοιαν ὥρα... Δὲν
ἦταν τόσο νοικοκυρὰ νὰ κλείεται στὸ μα-
γερεῖο τῆς τέτοιες ὥρες, καὶ ἄλλο τὴν ἔ-
ανάγκαιε ποὺ ἂν δὲν ἐγδοῦσε τὴν νοικο-
κυροσύνη τῆς ἐνοιαῖε ὁμοῦ τὴν καρδουλά
της... Ἡ Ρηνοῦλα ἀπὸ χ' ἔπλεε ἔπλεε πλο-
γέρι ἀλευρὶ ἀπὸ τὴν Κυρὰ - Τάσαινα, ἄλλο
ἕνα ἂν τὴν Κυρὰ - Οἰκονόμαινα καὶ λίγο
ἀλάτι ἀπὸ τὴν θεῖα τῆς τῆ Βδομά, ἀπὸ
τρεις πρωτόστειφανες καὶ ἔζυμωνε τὴν ἀρ-
μυροκουλούρα τῆς.

Παραξενεύεστε μερικοὶ ἔχετε δίκιο,
δὲν ζέρετε τί ἀντίετα καὶ τί χούγια ἔχομε
ἐδῶ στὴν ἐπαρχίαν... Κάθε καθαροδευτέρα
ζυμώνουν ὅπως εἶδατε παρὰ πάντου τὰ
κορίτσια τὴν ἀρμυροκουλούρα... ὅλη τὴ
μέρα δὲν βάνουν οὔτε ψωμὶ στὸ στόμα
τοὺς ἔξω ἀπὸ λίγο καφέ καὶ τ' ἀπόγιομα
τῶνε λίγο ἂν τὴν ἀρμυροκουλούρα ποὺ
φένουν τὸ προῖ... ὅσο μὲνει μαζὶ μὲ τὴν
« πρώτη χαμῆα » ποὺ τὴν φυλάει ἂν τὸ
βράδυ τῆς τυρηνῆς, τὸ βάζουν τὴ νύκτα
κάτω ἂν τὸ προσκεφάλου τους καὶ τ' ἀφή-
νουν τρεῖς νυχτὲς κάποιον ἂν αὐτὲς θὰ
παρουσιασθῆ ὅτι ὄνειρο τῆς ἐκείνης ποὺ
θὰ ἀφάνουν ἄντρα... Γι' αὐτὸ ἡ Ρη-
νοῦλα ποὺ πρωταποφάσισε νὰ δοκιμάσῃ
τὴν μαντικὴν δύναμιν τῆς κουλούρας ζύμωνε
βιαστικά - βιαστικά ψιθυρίζοντας μὲ τὴν
γλώσσα τῆς καρδουλάς της:

— Ἀχ! καὶ νᾶβλεπα τὸ Γιαννάκη τῆς
Κυρὰ - Τάσαινας...

— Ἐπεσε μὲ τὴ συλλογὴν τοῦ στὸ κρε-
βάτι καὶ ὄλο αὐτὸν ἔβλεπε καὶ ὄλο ἂν αὐ-
τὸν μὲ παραμιλητὰ διρυσμένη ἂν τὴν
ἀμύρα τῆς κουλούρας ζητοῦσε λίγο νερό.
Κι' ἔξυπνησε τὴν ἄλλη μέρα μὲ μὴ μυσ-
τικὴν κρυφὴν χαρὰ, δουλεύοντας σὲ μίαν
ἐλπίδα ποὺ καθησμένη πλάι στὴ γωνιά
τοῦ ἔρωτά της ἐσυμποῦσε ὄλο συμποῦσε
τὴ φωτιά του!

Ὁ Γιαννάκης ὁμορφὸ νοικοκυρό-
πουλο - ἦταν παιδί τῆς Κυρὰ - Τάσαινας
- τῆς γειτόνισσας δὲ ποὺ εἶχε δανείσει τ'
ἀλευρὶ στὴν Ρηνοῦλα - εἶχε καὶ ἄλλον με-
γαλύτερον ἀδελφὸν τὸν Κίτσο - ὁμορφον
καὶ ἐκείνον λεβέντη, ὁ πατέρας του εἶχε πε-
θάνη - ἀδικοσκοτωμένος - ἐδῶ καὶ τέσ-
σαρα - πέντε χρόνια καὶ τὰ δύο παιδιά
- ὁ Κίτσος ἦταν ὡς εἰκοσι χρονῶν - ὁ Γιαν-
νάκης δὲν χρόνια μικρότερος - μὲ τὸν
ἴσκιον τῆς νοικοκυρᾶς τῆς μῆνας του καὶ τὰ
κτῆματά τους καλλιεργοῦσαν καὶ τὸ σπῆτι
τοὺς τὸ καροῦσαν ἀνοιχτὸ... Ἡ Κυρὰ
Τάσαινα ὁμορφὴ στὰ νεῖατά της καὶ δρο-
σερῆ καὶ στὰ γεράματα τῆς ἦτον ἕνας τύ-
πος νοικοκυρᾶς τῆς ἐπαρχίας ποὺ σ' ὄλο
τὸ νοικοκυρὸ τῆς καὶ στὴν καθὲ δου-
λειὰ τῆς ἐξέταξε πρῶτα - πρῶτα τὴν προ-
λήψεις καὶ τ' ἀντέτοια καὶ δὲν ἔκανε παρὰ
ὅπως τὰ ζῶρον. τὸ συνεθίζον οἱ γε-
ρόντοι - ἔχει ὁμοῦ καὶ τὴν ἱστορία του τὸ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Υπείκοντες εἰς τὴν παράκλη-
σιν τῶν φίλων μας καὶ ἀναγνω-
στῶν μας παρατείνουμε τὴν προ-
θεσίαν τοῦ ξεσπαθώματος ὑπὲρ
τῆς Δάφνης (δρα προηγουμένον
φύλλον) μέχρι 1ης Αὐγούστου.

Ἡ Κυρὰ - Τάσαινα νὰ μὴ
κάνη πᾶσο ἔξω ἂν τὰ παλῆα καὶ τὴν συμ-
βουλὴς τῶν γερόντων...

Ἡ λιγερὴ Ἀργυρῶ - ἡ Κυρὰ - Τάσαινα,
εἶχε παντρευτῆ μικρὴ - μικρὴ. Ἡ πρῶτη
καὶ μεγάλη λύπη τοῦ γάμου τῆς ἦταν ποὺ
δὲν τῆς ζούσαν τὰ παιδιά... Ἀπὸ τῆς εἶ-
χαν πεθάνη χωρὶς νὰ καὶ ἀλάβη καὶ αὐτὴ
πῶς. Στὴν τρίτη γέννα τῆς ἡ γρηὰ πεθερὰ
τῆς ἀπεφάσισε μαζὶ μὲ τὴ Μαμὴ νὰ κἀμῃ
ὅλα τὰ μαντολογῆγια καὶ τὰ ἔσοκλογια
μου μεταχειρίζοντα σὲ τέτοιες περιστά-
σεις... Πῆρε καὶ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ
Τάση τῆς, τοῦ παιδιοῦ τῆς λεγοντῶς του
γεροντίστια! - Γιατὶ νὰ μὴ τὰ πιστέυ-
ετε, Τάση μου;... Νὰ ἐγὼ δὲν ἔκανα
ὄλο ἀποβολὴς ὡς ὅτου κρέμασα στὴ μέση
μου τὸν κρατητήρα - μὴ στρογγυλὴ τραύ-
λια στὴ μέση πετροῦλα - καὶ ἔβαλα
ἀπάνω μου μὴ πέτρα ποῦς κάτσει ποῦς
σφηνωθῆ σὲ κάποια ἀγκορτά!;... Ἐστὶ
καὶ μόνον, ἔτσι σὲ γέννησα σὴν θέλη ὁ
Θεὸς καὶ σ' ἔχω καὶ σὲ χαίρομαι...
Κι' ἔπειτα ἂν δὲν κρέμασα τὴν γαλατόπε-
τρα - μὴ ἄσπρη μὲ φλέβες πέτρα - δὲν
θὰ μοῦ ἔχόντου τὸ γάλα νὰ σὲ βυζάζω...
Ὅλα νὰ τὰ πιστεύετε... καὶ ὄλα νὰ τὰ
φυλάτε... Καὶ μὲ τὴν προκατάληψιν ὅτι
θὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα ἡ Γορᾶ - Παντοῦ
(Ἰταλιαντῆ) μὲ μὴ γέννησε ἡ νύφη τῆς
ἀργίσε τὰ μαντολογῆγια... Τὴν ὥρα ποὺ
γεννιόταν τὸ παιδί παρήγγειλε σ' ἕνα
γύφου καὶ ἔφαινε - τὴν ἴδια ὥρα - μὴ
μικρὴ χανακούλα νὰ τοῦ τὴν κομμάσῃ, καὶ
μὴ πρῶτα καινούργια καὶ ἀφορῆται νὰ
τὸ περάσῃ μέσα... Ἐπειτα τὸν κρέμασε
τὴν Λυκογαβιά (τὰ χεῖλη καὶ τὰ τσαού-
λια ἐνὸς λύκου βολισαμωμένα)... Ἐπειτα
ἔφαινε ἕνα μικρὸ φουρνάκι στὴν ἀλλή
της καὶ τὸν ἔκαψε μὲ μὴ μικρὴ ἀπάνω
καὶ ἔπειτα ἔβαλε τὸ νεογέννητο ἀγγονάκι
τῆς μέσα ψιθυρίζοντας σιβυλλικά... Ὅσο
κάμπε ὁ φούρνος ἂν τὴν ἀπάνω - τόσο
κακὸ νὰ σὲ κολλήσῃ.

Στὴν ὥραν τῆς γέννας ἔβγαλε ἂν τὴν
κάμαρα τὸν πατέρα τοῦ παιδιοῦ καὶ ἔκρυψε
ἂν τὴ μάννα τὸ γέννος τοῦ βρέφους τῆς
... Ἐνῶ εἶχαν ἀπογεῖση κοτζάμι δρᾶκο
ἔλεγε σ' ὅποιον ὄρωτοῦσε, μισοκακόμοιρα:
Δρακούλα!... Κι' ὄλα αὐτὰ γὰ νὰ ζήσῃ
τὸ παιδάκι... Κι' ἀκόμα τὸ πέταξε στὴν
ἐκκλησιά, τὸ βάλε κάτου ἂν τὸ χροστὸ στὸ
εἰκονοστάσι γὰ νὰ τοῦ ἔμνησεν τὸ νουνοῦ
του... Κάποιος τοῦ πέταξε ἕνα μαντῆλι
σημεῖον ὅτι θὰ τὸ βάφτιζε... Κι' ὅταν τὸ
βάφτισαν δὲν ἔλεγαν τ' ὄνομά του!...

(Εἰς τὸ ἐπόμενον ἢ συνέχει)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀνεχώρησεν ἐπ' ἀδεία διὰ τὰ λουτρά
Μεθάνων καὶ ἐκεῖθεν διὰ Καλάμας ὁ
τέως Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας Ἀτ-
τικῆς ἡδὴ δὲ Ἐπιθεωρητῆς τῆς Δ' Ἀστυ-
νομ. περιφερείας κ. Ἰωάννης Δαμηλάτης.
ἀντισυνταγματάρχης τῆς Χοροφυλακῆς.

Ἡ Κυρὰ - Τάσαινα νὰ μὴ
κάνη πᾶσο ἔξω ἂν τὰ παλῆα καὶ τὴν συμ-
βουλὴς τῶν γερόντων... Ἡ λιγερὴ Ἀργυρῶ - ἡ Κυρὰ - Τάσαινα,
εἶχε παντρευτῆ μικρὴ - μικρὴ. Ἡ πρῶτη
καὶ μεγάλη λύπη τοῦ γάμου τῆς ἦταν ποὺ
δὲν τῆς ζούσαν τὰ παιδιά... Ἀπὸ τῆς εἶ-
χαν πεθάνη χωρὶς νὰ καὶ ἀλάβη καὶ αὐτὴ
πῶς. Στὴν τρίτη γέννα τῆς ἡ γρηὰ πεθερὰ
τῆς ἀπεφάσισε μαζὶ μὲ τὴ Μαμὴ νὰ κἀμῃ
ὅλα τὰ μαντολογῆγια καὶ τὰ ἔσοκλογια
μου μεταχειρίζοντα σὲ τέτοιες περιστά-
σεις... Πῆρε καὶ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ
Τάση τῆς, τοῦ παιδιοῦ τῆς λεγοντῶς του
γεροντίστια! - Γιατὶ νὰ μὴ τὰ πιστέυ-
ετε, Τάση μου;... Νὰ ἐγὼ δὲν ἔκανα
ὄλο ἀποβολὴς ὡς ὅτου κρέμασα στὴ μέση
μου τὸν κρατητήρα - μὴ στρογγυλὴ τραύ-
λια στὴ μέση πετροῦλα - καὶ ἔβαλα
ἀπάνω μου μὴ πέτρα ποῦς κάτσει ποῦς
σφηνωθῆ σὲ κάποια ἀγκορτά!;... Ἐστὶ
καὶ μόνον, ἔτσι σὲ γέννησα σὴν θέλη ὁ
Θεὸς καὶ σ' ἔχω καὶ σὲ χαίρομαι...
Κι' ἔπειτα ἂν δὲν κρέμασα τὴν γαλατόπε-
τρα - μὴ ἄσπρη μὲ φλέβες πέτρα - δὲν
θὰ μοῦ ἔχόντου τὸ γάλα νὰ σὲ βυζάζω...
Ὅλα νὰ τὰ πιστεύετε... καὶ ὄλα νὰ τὰ
φυλάτε... Καὶ μὲ τὴν προκατάληψιν ὅτι
θὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα ἡ Γορᾶ - Παντοῦ
(Ἰταλιαντῆ) μὲ μὴ γέννησε ἡ νύφη τῆς
ἀργίσε τὰ μαντολογῆγια... Τὴν ὥρα ποὺ
γεννιόταν τὸ παιδί παρήγγειλε σ' ἕνα
γύφου καὶ ἔφαινε - τὴν ἴδια ὥρα - μὴ
μικρὴ χανακούλα νὰ τοῦ τὴν κομμάσῃ, καὶ
μὴ πρῶτα καινούργια καὶ ἀφορῆται νὰ
τὸ περάσῃ μέσα... Ἐπειτα τὸν κρέμασε
τὴν Λυκογαβιά (τὰ χεῖλη καὶ τὰ τσαού-
λια ἐνὸς λύκου βολισαμωμένα)... Ἐπειτα
ἔφαινε ἕνα μικρὸ φουρνάκι στὴν ἀλλή
της καὶ τὸν ἔκαψε μὲ μὴ μικρὴ ἀπάνω
καὶ ἔπειτα ἔβαλε τὸ νεογέννητο ἀγγονάκι
τῆς μέσα ψιθυρίζοντας σιβυλλικά... Ὅσο
κάμπε ὁ φούρνος ἂν τὴν ἀπάνω - τόσο
κακὸ νὰ σὲ κολλήσῃ.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐξ ἀπροσδοκήτου ἀτυχήματος
ὑπὲρ ἐπῆλθε κατὰ τὴν σελιδο-
ποίησιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας φύλλον
τῆς « Δάφνης », διαλυθεισῶν συνε-
πεία ἀπροσεξίας τοῦ τυπογράφου
δύο ἐκ τῶν σελίδων ἐματαιώθη
ἢ διὰ τὴν Τετάρτην ἐκδοσίαν γιν-
ομένην σήμερον.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ συνδρομηταὶ
καὶ ἀναγνώσται μας θὰ μᾶς συγ-
χωρήσουν διὰ τὴν ἀκουσίως μας
προξενηθείσαν ἀταξίαν, ὑποσχό-
μεθα δὲ ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἢ ἐκ-
δοσίαι θὰ γίνεται ὅπως καὶ πρό-
τερον ἀνελλιπῶς ἀναθέσαντες εἰς
νέον τυπογραφεῖον τὴν ἐκδοσίαν
τῆς « Δάφνης ».

Ο "ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ,"

Γκουρνέ - Μαρτέν, ἔξωθεν. — Δὲν ἔχομε
πεῖα καιρὸ.
Ζερμαῖν, ἔξωθεν. — Ζὰν, τὸ ἔχω ἐπάνω
στὴν σιρφουτέρα... πᾶρτέ το,
Ὁ Δουξ. — Καλὰ, καλὰ, σπεύστε.
(Ἡ σκεπὴ μὲνει ἐπ' ὀλίγον κενή.)

ΣΚΗΝΗ ΙΧ

Ὁ Δουξ, εἰτα Φερμίνος.
Ὁ Δουξ, εἰσερχόμενος. — Τὴ σκυλόκαι-
ρος! (σφουρίζει). Βρέχει... ἀστράφτει...
Ἄς ἰδοῦμε... γὰ τὸ περὶδέραιον...
Μοῦ εἶπε: « Στὴν σιρφουτέρα » (ἀμβά-
νει το κουτί, τὸ ἀνοίγει, καὶ μὲνει ἐκθαμ-
βος). Μπᾶ! Εἶνε ἄδειο; (Τρέχει εἰς τὴν
θύραν) Ζερμαῖν! Ἄ! εἰν' ἀργὰ πειῖ!
(κτυτᾶζον τὸ κουτί). Ἄδειο!... Ὡ!
Τὴ κουτὸς ποῦ εἶμαι! Θὰ τὸ ἐπῆρεν ἡ
Σόντα ἢ ἡ καμαριέρα ποὺ ἐπῆρε τὰ κο-
σμήματα τῆς Ζερμαῖν.

Φερμίνος, (εἰσερχεται μὲ ἕνα ὄπλον,
ἕνα φλασκὸ καὶ ἕνα καλάθι μὲ προμη-
θείας καὶ μὲ μίαν προεξέχουσαν φιάλη).
— Ἐδῶ εἶνε τὸ ὄπλον μου, τὸ φλασκὸ μὲ
τὸ ὄσμη, τώρα ἂς ἔλθῃ ὅποιος θέλει.

Ὁ Δουξ. — Μπράβο, Φερμίνος.
Φερμίνος. — Ὁ πρῶτος ποὺ θὰ ἔλθῃ,
τὸν τυφασίω...

Ὁ Δουξ. — Ἐν τῷ μεταξύ κλείσε τὰ
παραθυρόφυλλα, πᾶμε νὰ σὲ βοηθήσω.
Φερμίνος, κλείων τὴ βοήθεια τοῦ
Δουκῆ.

Παράξενη ἰδέα ἦρθε στὸν κύριον ἀπόψε!
Γιατὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν σταθμὸν;

Ὁ Δουξ, ἔξωθεν. — Για νὰ πάρῃ τὸ
τραῖνο βέβαια.
Φερμίνος. — Δὲν πιστεύω γὰ τὸ Πα-
ρίσι γιατί δὲν ἔχει τραῖνο.

Ὁ Δουξ, ἔξωθεν. — Ἐχει στὰς 8 1/2.
Φερμίνος. — Ὅχι καθόλου, ἔχομεν 3
Σαπτεμβρίου.

Ὁ Δουξ. — Μωρολογεῖς. Ἐσυμβουλευ-
θίμεν τὸν ὀδηγόν.

Φερμίνος. — Γράφει ἔτσι ὁ ὀδηγός;
Ζὰν, εἰσερχόμενος. — Κύριε Δουξ, τὰ
καουτσούκι εἶνε ἔτοιμα. Ἄλλ' εἶνε ἕνας
καιρός...

Ὁ Δουξ. — Ὡ! καὶ χειρότερον. (Βάζει
τὸ ἐπανορθιόν του τοῦ αυτοκινήτου
βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Ζάν). Σὺ θὰ καθί-
σης ἐδῶ, θὰ φυλάτῃς τὸ ἀριστερὸν μέ-
ρος τῆς ἐπαύλεως... Ὅπως σοῦ εἶπεν ὁ
κ. Γκουρνέ - Μαρτέν.

Ζάν. — Μάλιστα, μάλιστα. Εἶνε λοιπὸν
κίνδυνος;

Ὁ Δουξ. — Ὡ! δὲν πιστεύω; ὁ κ. Γκουρ-
νέ - Μαρτέν τὰ εἶχε χαμένα, μοῦ φαίνε-
ται ἀλλὰ τέλος πάντων καλλίτερα εἶνε νὰ
εἶσαι ὀπλισμένος.

Ζάν. — Ἐχω τὸ ὄπλον μου, κύριε Δουξ.
Ὁ Δουξ. — Καλὰ! Μπορεῖς νὰ πᾶς
ν' ἀνάγῃς τὸ κανόνια καὶ ἔρχομαι. (Ὁ
Ζάν ἔξωγεται). Λοιπὸν Φερμίνος σ' ἀφίνω.
Εἶσαι παλῶς στρατιωτικὸς. Δὲν πιστεύω
νὰ φοβῆσαι.

Φερμίνος. — Ὅχι ἀκόμη.
Ὁ Δουξ. — Μπράβο λοιπὸν, θάρρος!
Ἀναχωρεῖ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΡΟΟΔΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Διευθυντῆς τοῦ νέου παρὰ τὴν πλατεῖαν
ραγεωφῶν (πρὸφν Μουσῶν) Ζυθεστιάτοριου ὁ

Συντάγματος καὶ ἐπὶ τῆς οδοῦ Κα-
« Πλάτων » κ. Πλάτων Ἰωαννίδης,
ὅστις ὡς Διευθυντῆς τοῦ « Πανε-
ληνίου » εἶχε κατορθώσει νὰ ξερελ-
λάνη τοὺς Ἀθηναίους καὶ νὰ συγ-
κεντρώῃ ὅλην τὴν ἀριστοκρατίαν ἢ
ὅποια ὁμοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς
ἠνοιξε τὸ πασιγνωστον καὶ μεγαλο-
πρεπὲς καταλόμιπ, συγκεντρωτεῖται
ἐκεῖ ἵνα ἀπολαύσῃ τὴν εὐγεστον καὶ
γλυκείαν μπύραν, τοὺς ἔξουστοὺς
μεζέδες καὶ τὰ πασιγνωστα διὰ τὴν
καθαριότητά των καὶ τεχνικὴν παρα-
σκευὴν των φαγητά του.

Ὁ κ. Ἰωαννίδης, ὁ ἀγαπημένος
σύντροφος τῶν ξεσύχητων, ὁ λα-
τρευτὸς τῆς νεολαίας καὶ τοῦ κόσμου
τῶν ἀπολαύσεων Πλάτων εἶνε ὁ
ἄνθρωπος... τῆς νυκτὸς — κατὰ τὸ
ἄνθρωπος τῆς ἡμέρας. — Ὅ, τι καὶ ἂν
γραφή περὶ αὐτοῦ εἶναι τελείως πε-
ριττὸν διότι δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος
εἶτε Ἀθηναῖος εἶτε διερχόμενος ἐξ
Ἀθηνῶν ὁ ὅποιος νὰ μὴ τὸν γνω-
ρίξῃ καὶ νὰ μὴ τὸν ἀγαπᾷ καὶ ὁ
ὅποιος νὰ μὴ καταφύγῃ τώρα εἰς
τὸ δροσόλουστον καὶ κομφοτάτον
ζυθεστιάτοριόν του, τὴν προθυμο-
τάτην καὶ εὐπρόσωπον ὑπηρεσίαν
του καὶ τὰ ἐλκεπτότατα ἐν γένει
εἶδη του.

Τὸ νέον ζυθεστιάτοριον ὁ « Πλά-
των » ἀποτελεῖ διὰ τὰς Ἀθήνας
τὸ κέντρον τὸ ὅποιον ἐπόθουν οἱ Ἀθηναῖοι,
εἶνε τὸ ἐντετυχητόν τῆς καλῆς τάξεως εἶ-
ναι ὁ τόπος τῆς συγκεντρώσεως τῆς νεολαίας
καὶ ἐν γένει τῶν ἀνθρώπων τοῦ γλεν-
τιοῦ καὶ τῆς διασκεδάσεως μὲ δύο λέξεις
εἶνε τὸ κατάστημα ἐκεῖνο τοῦ ὅποιου
ἔστειρεῖτο μὲχρι τοῦδε ἡ Προετιοῦσα. Καὶ
ἂν ὑπάγῃ τις ὁ διαμφοσθητῶν τ' ἀνω-
τέρω τὸν προκαλοῦμεν νὰ μᾶς τὸ ἀποδείξῃ,
καὶ ἂν μὲν μᾶς πείσῃ νὰ ὑποχρεωθῆμεθα
νὰ τοῦ κἀνομεν ἕνα γενναῖον γέμισμα
εἰς τὸν « Πλάτων » ἄλλως νὰ ὀποσθῆ
ἀπὸ τὸν τοιοῦτον γεύματος.

Ἡ « Δάφνη » θεωροῦσα ἐαυτὴν ὑπόχρεον
νὰ ἀναγγέλλῃ καὶ ἐνισχύῃ τὰς τοιαύ-
τας προόδους, θὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐσπέραν
τῆς 15ης Αὐγούστου ἐν τῷ εἰρημένῳ
ζυθεστιάτοριῳ εἰς ἣν θὰ συμμετάσχωσι
μόνον πάντες οἱ τακτικοὶ θαμνῶνας
αὐτοῦ.

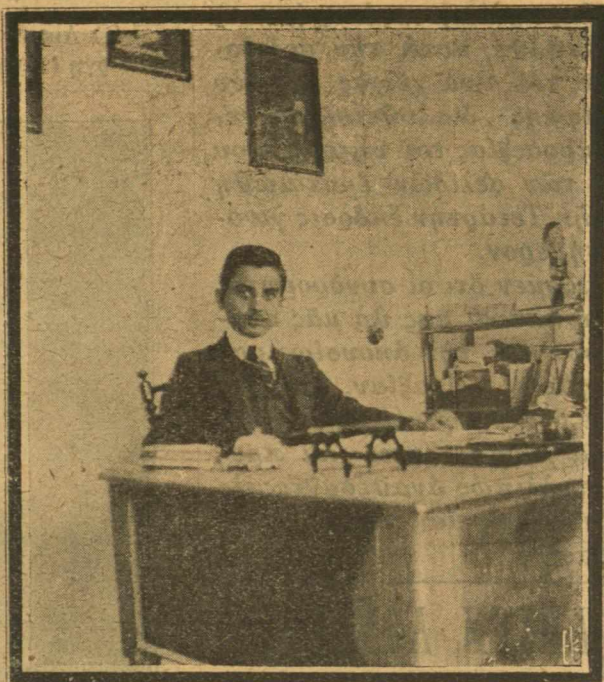
Εἰς τοὺς κληρωθισομένους πέντε
πρῶτους θὰ ἀπέλλεται ἡ « Δάφνη »
δωρεάν ἐπὶ ἐν ἔτος. Ἡ κλήρωσις θὰ
γίνεται κατὰ τριμηνίαν.

νεῦ - Μαρτέν τὰ εἶχε χαμένα, μοῦ φαίνε-
ται ἀλλὰ τέλος πάντων καλλίτερα εἶνε νὰ
εἶσαι ὀπλισμένος.
Φερμίνος. — Φύγετε ἢ θὰ σὰς τυφασίω.
Φωνή. — Φορμίνος θ' ἀνοίξῃς;
Φερ

ΟΙ ΝΕΑΡΟΙ ΛΟΓΟΓΡΑΦΟΙ

Ο εις άρχαιότερον προαχθείς έπίτακτος και γνωστός συγγραφεύς κ. ΣΟΛΩΝ ΧΩΜΑΤΑΝΟΣ

Ο κ. ΚΑΝ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Έξ των νεαρών λογογράφων όστις έκδίδει κατ' αυτάς έκπλήρου γοητείας ρομαϊκών μυθιστόρημα υπό τον τίτλον ό « Ταρζάνιο ». Το έργον θα έκτυπωθή κατά φυλλάδια, ή πώλησις των όποιων θ' άρχιση από τας 20 του μηνός.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ο ήθοποιός του Νέου Θεάτρου κ. ΒΕΛΟΣ

ΚΟΛΩΝΙΑ Μ. Φ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Οφθαλμιατρειόν 9 Αριθμός τηλεφώνου 604 ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, Φίλωνος 57 Αριθμός τηλεφώνου 49

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΜΙΚΡΑ ΠΟΥΛΙΑ

Όπως στη μαύρη έρημιά ό ίσκιος τους θλιμμένα στο έργο ζωγραφίζεται χρυσάλλι του γυαλού, όπως στη γάση τη βαθειά πετούνε πονεμένα και φεύγουνε δλόδακρα, γοργότερα άλλου, έτσι στη δόλια μου καρδιά αν ίσκιος που θα σβήνουν, μικρά πουλιά διαβαίνουν στη μαύρη μ' έρημιά... και πριν τα μάτια θλιβερά ίσκιος βαρεία να κλείσουν, καινούργια πόθοι δλόφτεροι γενιώνται στη καρδιά.

Λέων Κουκούλας

DÉSIRS SAUVAGES

Στήν "Αν... Κ....

Βόγκηξε κύμα κράζοντας άπελπισμένες ύπαρξες, ξεδίπλω το στρονί της άπαγοήτευσης και δένε δένε του κόσμου τους παροδίτες σέρνοντάς τους στα βάρη της μάνας σου...

Όργιάσε άφ' τη ζήλια σου στο πνιγμένο κουφάρι, πέτας έξω στα βράχια, έξω στ' άκρογιάλια σου άγνώριστο καθ' ένα που άποχορταίνεις, Μή σκέφτεσαι το κακό σου.

Μοιάσε και σύ καρδιά το κύμα, ... κράξε τα μισοσβημένα δνεϊράτά σου και πνίχτα...

Ο εκ των άνταποκριτών μας κ. Γ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΣ

Πνίξε μέσα στα βάρη σου, όλους τους πόθους σου.

Όργιάσε... θιάψε... πνίξε' κάθε σου πόνο...

Μή συλλογάσαι το κακό σου και σαν χορτάσης πιά και σύ, πέταχτα έξω στ' άκρογιάλι της λησμονησίας, άγνώριστα όλα. Σε τραγουδία χαράς' ό ναι καρδιά μοιάσε το κύμα.

Ανάκλι - Καλοκαίρι.

Άγγ. Μ. Χαδιαράκος

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Μεταξύ των μελλόντων να κατέλθωσιν εις τον προσεγή έκλογικόν άγώνα ως υποψήφιος πληρεξούσιος εν τῷ νομῷ Ἀττικής και Βοιωτίας συγκαταλέγεται ό γνωστός παρά τῇ κοινωνία μας δικηγόρος και δημοσιογράφος κ. Κωστής Οικονόμου. Ἐάν τῷ πνεύμα τοῦ λαοῦ σήμερον στρέφεται εις τούς νέους άνδρας και επιζητεῖ τὴν έκτόπισιν των καλαιῶν προσώπων, διά τῆς εισωρήσεως εις τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν στοιχείων νέων, τὰ όποία να εἶναι γεμάτα ζωῆν, σθένος, σφρίγος, να ἔχουν επιστημονικὸν καταρτισμὸν και μόρφωσιν, να ἔχουν ἀκηλίδωτον και ἀφογον παρελθόν και τέλος να εἶναι ὀπλισμένα με χαρακτήρα και άνδρισμὸν ἀναμφισβητήτως· μεταξύ των στοιχείων τούτων συγκαταλέγεται ό κ. Κωστής Οικονόμου.

Δημοσιογράφος επί μίαν δεκαπενταετίαν εις τὴν πρώτην γραμμὴν εις τὰς κυριώτερας εφημερίδας εἰργάσθη μετά σθένους ἀπὸ των ἐπάλλεων τοῦ τύπου ὑπὲρ των ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ και κατά τῆς φανλοκρατίας επισύρας πολλὰς τὴν καταδωξίν εκ μέρους των ἐπιτηδείων, οἱτινες ἐλυμαινόντο τὸν τόπον και ἠγοχλοῦντο με τὴν καυστικὴν και αὐστηρὰν γλώσσαν τοῦ τιμητοῦ δημοσιογράφου. Ἡ δρᾶσις τοῦ κ. Κωστή Οικονόμου ως δημοσιογράφου ὑπῆξεν ἐντιμος, εὐκρινής, ἀγνή. Διά των περιουσιῶν αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, τὴν Τουρκίαν, τὴν Ρουμανίαν και τὴν Αἴγυπτον ἐγνώρισεν εκ τοῦ σύνεργος των Ἑλληνισμὸν, ἐμελέτησε τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ και εἶναι εις θέσιν ὅσον ὄλιγοι να διεκμηγνύσῃ τὰ αἰσθητά των ἔξω Ἑλλήνων. τούς πόθους αὐτῶν και τὰς δικαίας ἀξιώσεις, τὰς

ΑΡΩΜΑΤΑ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ΤΙ ΗΘΕΛΑ

Ἦθελα νάμοννα πουλάκι, στους κλάδους να πετώ, νάρχωμαι το χρυσό σου το χελάκι γλυκά να το φιλώ. Για να ξεχνώ τα βόσωνα τους πόρους και της καρδούλας μου τους βόγκους.

Κάρυστος. Εὐάγ. Ι. Παπακωσταγίνου

ΤΟΤΟΥ ΔΑΜΠΗ ΣΕ ΤΑΞΕΙΔΙ

Ο Κίμων έμειδίασε. — Μην γελάς Δέν, έχεις ιδέα τι ώραίος που ήσουν με τα μάτια ψηλά. Θα το ίδης. Πρέπει! Έχω μάλιστα μια ιδέα να πλυνομαι τώρα την πλάκα μαζί. Έτσι θα μπορέσουμε ν' αντιληφθούμε αν έπέτυγεν. Θα πάρω την πλάκα μαζί μου και θα σου στείλω αντίτυπα! Ο Κίμων άπροστοίμαστος στην αἰφνιδια επίθεσι γοητευμένος άπ' την άσυνήθιστον ευκολία, ύπερήφανος για την μεγάλη επιτυχία τὰ είχε στα αληθινά χάσει. Μήπως ή σκέψεις μετεβλήθησαν σε όνειρι; — Μην άπορείς, εἶπεν ή Μίνα σοβαρή, στην καρμιά μου εἶναι όλα όσα χρειάζονται. Έμπρός λοιπόν! Τὸν διέτασσε ή θεά. Μπορούσε να μην ύπακούσῃ; — Αν και εις αὐτὴ τὴν θεσί εἶμαι ό πιο εὐτυχισμένος άπ' τους ανθρώπους άφοῦ με διατάξεις... ύπακούω. Και τότε μ' ένα νάκι που ἔχουν οι γυναίκες όταν παρέχουν κάτι που ξέρουν πόσο θα ευχαριστήσῃ, με κάποιο πειρακτικό χαμόγελο; — Τι κουτός! εἶπε, Σου ύπόσχομαι πως μέσ' την καρμιάνα θα εἶσαι πιο εὐτυχιμένος άκίμη... Έμπρός!

Τὸν ἐγαβάνιζε, τὸν ἐγοήτευε, τὸν ἐμάγευε ή γυναίκα. Ὡ, ήταν αδύνατο ν' ἀντισταθῇ, Κι' ἐκείνη γεμάτη πεποίθησι για την επιβολή που εἶχεν ἐπάνω του σταθερή και ἀφοβη, συνκώθηκε ἀρίοντος να πέση στην πλάτη μ' ἀφέλεια το διάφανο βέλο, και διευθύνθηκε προς την στενή σκαλίτσα. Κατέβηκε μ' ἑλαφρά βήματα τὰ σκαλιά, ἐπροχώρησε προς την καρμιά της, και ό Κίμων μ' ένα πόθο ζωηρό, μ' ένα άόριστο φόβο με μίαν ἐνδόμυχη ευχαρίστησι και μίαν αυξάνουσα ἐκπληξι που ἀπέφευγε, όσον μπορούσε, να φανερώσῃ και ὁμολογήσῃ στὸν ἑαυτό του, ἀκολοθούσε· εἶχαν φθάσει στην καρμιάνα που εἶχεν ἦδη μεταβληθῇ σε σκοτεινὸ θάλαμο, δειγμα προηγουμένης εργασίας. Ο Κίμων τὰ ἔγασε και ἐστάθη για λίγο ἀποφασιστος, ἀλλ' ή Μίνα μτήκε με βιά και ό Κίμων τὴν ἠκολούθησε, ἐνῶ ἔπαλλε δυνατά ή καρδιά του. Και ή πόρτα ἐκλείσθη ὀπίσω τους δια να γίνῃ τελειο σκότος στο μικρό καμαράκι. Ἦταν ἀπαραίτητο... Ὡστε' ἀπὸ μία και πλέον ὥρα ἐβγήκαν ἀπὸ την καρμιά, ή Μίνα λίγο κόκκινη και με τα μαλλιά πιο ἀκατάστατα ἀκόμη, ό Κίμων με τὴ κραβάτα προς τὰ ἑπάνω ἀριστερά.

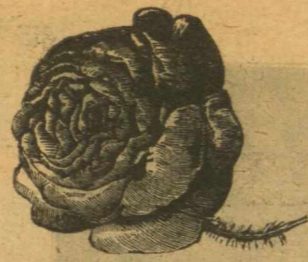
Έκαμαν μερικά βήματα ἀργά ό ένας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΖΗΝΕΡΗΣ ΣΤΡΑΤΙΑΤ. ΙΑΤΡΟΣ

Θεραπεύει παθήσεις στόματος και ὀδόντων, Ὁδὸς Μαυροκορδάτου 8 (Παρά τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν)

ΑΤΑΜΟΣ

Παρακαλούμεν τους κατά τόπους άνατοκιστάς να μäs έμβάσουν τó αντίτιμον των φύλλων που διέθεσαν κατά τόν μήνα Ίουλιον άνευ άναβολής.

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Η ΑΓΑΠΗ

Είπε ή άγάλη τριαντάφυλλο δπου σπολιζει πάντοτε τή νεότηη, μά δποιος νά τó κóνη άπεφάσισε, άς μή ξεχάσῃ πρίν άπλώσῃ ότι Έχει καθώς κι' εκείνο τά άγκάθια της κι' άλλοίμονο σέ δποιον τόν τρυπήσουν γι' αυτό πός θά τó κόνουν άναίμαχτα πρέπει νά μάθουν δσοι τó ποθήνουν!

Ναύπακτος. Γ. Αθάνας

GABRIELE D'ANUNTZIO

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΜΑΝΩΛΗ Κ. ΜΑΓΚΑΚΗ

κοντά στον άλλο χωρίς νά μιλήσῃ κανείς, σάν νά φοβόταν νά ταραξούν τήν ήσυχία που ήταν γύρω και τή δική τους έσωτερική γαλήνη που τους κατείχε.

— Αύριο τώρα, φίλε, είπεν ή Μίνα σιγά, θέλω νά σε ίδω διά ν' αποχαιρετισούμμε.

— Φεύγεις; Ήρώτησεν ό Κίμων σάν νά συνεγόταν έξαφνα από μακρό λήθαργο. — Ναι, θά βγώ στην Κέρκυρα.

— Μείνε τουλάχιστον τώρα μαζί μου. — Πηγαίνω στην madmoiselle. Έχει νά με δῆ από τó μεσημέρι.

Και έφυγε σοβαρά πρós τόν άλλο δρόμο. Ο Κίμων έγύρισεν με άργό βήμα στο κατάστρωμα, όπου βρήκε τή μαμά πολύ εγχαριστημένη γιατί εκοιμήθη ως εκείνη τήν ώρα. « Φαίνεται άπ' τή φυσιογνωμία σου ότι ήσύχασες! » τού είπε.

Όλο τó απόγευμα πέρασε χωρίς νά δῆ τή Μίνα. Τό βράδυ δέν πήρε μέρος στο γεύμα όπως είχε κάμει στο πρόγευμα. Ήλπει άφού έμεινε λίγο επάνω, ως πού έλασε και τήν τελευταία έλιπίδα, κατέβηκε γιά νά κοιμηθῆ. Είχεν άνάγκη! Έπρεπε νά ξεπληρώσῃ έννορίς. Τό βαπόρι θά έφθανε στην έξη στην Κέρκυρα.

Κάτω συνάντησεν τόν καμαρότο και τού έσύστησεν νά μήν πῆ τίποτε. Αύτός εφάρθηκε πρόθυμος, — γιά τες χρυσές έλιπίδες — και όχι μόνον τού ύποσέθηκε, αλλά και τόν έλληροφόρησε ότι τó εισιτήριον τῆς δεσποινίδος έφερνε τó όνομα ενός πλουτίου τραπέζιτου τῆς Αλεξανδρείας...

Δέν είχαν άκόμη ό ήλιος άνατελλει γιά νά ροδίση τó γαλάζιο ούρανό επάνω από τῆς χαμηλές όροσειρές τῆς Ήπειρου. Δέν είχε χρωματίσει άκόμη με τῆς αίμα-τοβαμένες άκτίνες του τά σταχτιά συννετοβάκια που άστατα επίνω στην γραφικές κορυφές έβριζόταν νά φύγουν μπροστά στην χαρούμενη, αληθινά καλοκαιρινή, μέρα που έπροβάλε όταν ό Κίμων άνέβηκε στο κατάστρωμα.

Θαμπές άκόμη σάν όνειρο, στο άβέβαιο φώς του λυκαυγούς με γλυκά βουτυμένες, έφαινόταν ή μαγευτικῆς άκτῆς του ώραιου ηλιοσού. Ήταν γεμάτη εδωδῆς ή άμιγροσφαιρα και δροσερά χαϊδευτικό τ' άγέρι. Κι' ένφ τó βαπόρι έχιζε γοργά τή γαληνιαία θάλασσα μέσ' τόν κανονικό κρότο τῆς έλικας, που με δύναμη τ' ώδούσε, εκείνος αίσθανότανε μίαν άνέκφραστο γαλήνη στην ψυχῆ στή συμφωνία των γλυκών συναισθημάτων που τόν κατείχαν εκείνη τήν ώρα, με τήν άρμονία τῆς φύσεως που τόν ετοιγόριζε.

Ένώμιζε πός όλα τριγύρω του ήσαν άσπρη, φανταστικά, όνειρώδη, σάν νά αποτελούσαν συνέχεια σπῆς, ήθονικῆς σπῆς που είδε στόν ύπνο του ελῆ τή νύκτα, άβέβαιες άναπαραστάσεις τῆς χθεσινῆς εὐτυχίας που έξαφνα και άνεξήγητα τόν έληγαμύθισε.

Εθαύμαζε τή θεά εκείνη τήν ώρα που είχε γίνῃ — καθός και ή μετά τῆ δύση — γιά ν' άνηρώνη τῆς νεαρῆς ψυχῆς και νά τῆς κινή τρυφερότερες και πῖο εδωδῆστες.

(Έπεται τó τέλος.)

Δέν τάδινε και από παιγνιδιακή επιθυμία και γιατί έχοντες τας κρυμμένα τόσο καιρό σάν κανέν πολὺ πολύτιμο δέν ήθελε νά τά δείξῃ ούτε και σέ κείνον που τ' άγραψε.

— Άσε με, σέ παρακαλώ, νά τά δω. Είμαι τόσο περιέργος νά διαβάσω γράμματα που τόσα χρόνια τώρα έχω γραμμένα. Τι σου έγραφα; — Δόγια άγάπη; — Άσε με νά τά δω.

Νικήθηκαν εκείνη στο τέλος άπ' τά χάδια του άγαπημένου της. — Τουλάχιστον άς περιμένωμε νά μäs φέρον τó τσάι. Έγώ θά τά διαβάσωμε μαζί. Θέλεις ν' άνάψω τó τζάκι; — Όχι είναι άρκετά ζεστή ή ήμερα σήμερα.

Η ήμερα είχε ένα άσπρο χλωμό χρώμα που έγλύκαινε περτώντας μέσ' άπ' τά παρατετάματα τά τουλίνα. Τό δωμάτιο ήταν από τόσους μενεξέδες μυρωμένο.

Έχτύπησεν ή πόρτα. — Νά ό Πανκράς, είπεν ή Ίππολύτη. Ήτανε ό ύπηρετής ό Πανκράς με τó γέλοιο πάατα στα χείλη. Άφισε τó τσαγερό στο τραπέζι και πηδηχτός έβγήκε από τó δωμάτιο. Ήτανε ξουρισμένος και διατηρούσε κάποιον παιδικό τρόπο στα φερσίματα του άκόμα κι' όλη τήν φαλίνορα του.

Σάν κάποιες Ιαπωνέζικες θεότητες είχε κι' αυτός τά μάτια τραβηγμένα και στενά. Ο Γιώργος παρείτησε: — Ο Πανκράς είναι πειδ διασκεδαστικός από τó τσάι του.

Αλήθεια τó τσάι του δέν είχε κανένα άρωμα ή Ζαχαριέρα και τά φυλιτζάνια είχαν προφοφανή σχήματα: τó τσαγερό ήτανε κοσμημένο με μίαν άρσινικήν σπῆν ήν άγάπης και τά πιατακια έφεραν στη μέση ένα έμμετρο αίγιγμα. Η Ίππολύτη έσέρβησε τó τσάι στα φυλιτζάνια που άνιχναν σά θυμιατήρια ύστερα έλυσε τó πακέτο με τά γράμματα, ταχτοποιημένα όλα.

— Πόσες επιστολές! εφώναξεν ό Γιώργος.

— Όχι και πολλές! μόνο 294. Κα' δυό χρόνια. άγάπη μου, έχουν 730 μέρες. Έγέλασαν και καθισμένοι ό ένας δίπλα στον άλλον άρχισαν νά διαβάζουν. Κάποι' άναρμηνευτη συγκίνηση κατακαρατούσε τó Γιώργο μπρός σ' αυτά τά δείγματα τῆς άγάπης του. Όλο τó πάθος και ή όργῆ του νεανικού του έρωτα τόν συγκινούσε αντίθετα πρós τήν τωρινή του ήσυχία. Έτσι με τά γράμματα έπέρασεν όλοκληρο εκείνο τó βράδυ.

VII

Τό βράδυ τῆς μεγάλης Παρασκευῆς ξανάφυγαν γιά τή Ρώμη. Πρίν φύγουν, κατά τās πέντε επήραν τó τσάι τους. Η ήσυχῆ ζωή και ή απλή που είχαν ζήσει στο ξενοδοχείο τους φαίνονταν, τώρα που έπρεπε νά τῆν άφίσουν, τόσο γλυκαία και επιθυμητή. Όλα εκείνα τά μέρη που είχαν διασκεδάσει τῆς μελαγχολίας τους, τους φαίνονταν τόσο ιδανικά φωτεινά.

Είπε ό Γιώργος: — Έπέρασε κι' αυτό! Και ή Ίππολύτη: — Ό πός θά κάνω; Αισθάνομαι πός δέν θά μπορούσω άλλού νά κοιμηθώ από τήν καρδιά σου.

Κυττάχτηκαν μέσα στα μάτια και τῆν συγκίνησι τους αισθάνθηκαν νά τους πνίγη. Έστερα έσιώπησαν. Άκουαν άπ' έξω τά μονότονα χτυπήματα των διορθωτών του δούλου.

Ο Γιώργος είπε: — Είναι άνυπόφορο.

Αύτός ό κρότος του φαίνονταν σι νά ζώησεν μέσα του τó αίσθημα του χρόνου που περνούσε: έδοκίμαζε τó ίδιο αίσθημα φόβου που τόσες φορές τού είχαν εμπνεύσει ό χτύπος του ώλογισιού. Κι' όμως τῆς προηγούμενης μέρες μή δέν τόν έλκνιζεν ό κρότος αυτός μέσα στην εὐτυχία; Έσκέφθηκε: « Σέ δύο τρις ήμέρες θά χωρισθούμμε: έγώ θά ξαναρχίσω τή συνειθισμένη μου ζωή, μά σεις ά μικρών άθλιότητων. Έγώ θά ξέρω τι μου φέρνει πάντα ή άνοιξη. Ό γιατί νά μή ζήσω μαζί με τήν Ίππολύτη σ' ένα άσυχναστο μέρος, όχι γιά λίγες μέρες, μόνο γιά καιρό; Ίσως θά μπορούσε αυτή νά με γιατρέψῃ. Είνε τόσον γλυκαία και θελκτική ». Η Ίππολύτη πέρνοντας τά δυό χέρια του μέσα στα δικά της, τόν ρώτησε;

— Ήσουν εὐτυχισμένος αυτές τῆς μέρες; — Όσο ποτέ!

Έγώ είπεν ό Γιώργος: — Θά μπορούσες νά ξαναρχίσεις τήν συνειθισμένη σου ζωή;

— Δέ ξέρω τίποτα δέ βλέπω τίποτα μπρός μου: τó ξέρεις πός όλα έχουν χαθῆ.

Έγαμήλωσε τά μάτια της κι' ό Γιώργος τῆν άγκάλιασε. — Μ' άγαπάς, δέν είν' έτσι; Έγώ είμαι ό μόνος σκοπός τῆς ύπαρξέως σου: δέ βλέπεις παρά μονάχα έμένα στο μέλλον σου...

— Ναι, τó ξέρεις. Έκείνος με σιγανή φωνή και με τó μούτρο του χωμένο μέσ' στην άγκάλια της είπε:

— Έξερεις τί έχω. Έφάνηκε πός έμάνταψε τή σκέψη του και με έμπιστευτικό τόνο τόν ήρώτησε:

— Τι μπορώ νά σου κάνω; Έσώπασαν άγκαλιασμένοι. Μέσα στη σιωπή ή δυό ψυχές τους έσκέφτονταν τó ίδιο πράγμα.

— Έλα μαζί μου, τῆς είπεν εκείνος επί τέλους. Έλα νά μείνωμε μαζί σ' έναν άγνωστο τόπο, θά με γιατρέψῃς.

— Είμαι έτοιμη. Είμαι δική σου.

Η ώρα, που έπρεπε νά φύγουν είχε έλθει. Εκείνη έμάζεψε όλα τά λουλούδια που μαραμένα μέσα στα βάζα άπόμειναν. Τόσα λουλούδια όπως και άνάμνησες. Ο Ηανκράς έφερε τó λογαριασμό και ύστερα έβγήκε προφέροντας χίλιες εὐχές γιά τó φιλοδώρημα που έπήρε άφού τούς άφισε με ταπεινοφρασμένη δύο του μπιλιέττα: Πανκράς Πετρέλλα! Ο Γιώργος κι' ή Ίππολύτη άρχισαν νά γελούν. Εκείνη είπε:

— Θα τó κρατήσω γιά ένθύμηση! Ο Πανκράς ξαναγύπησε τήν πόρτα. Έφερνε στην κυρία ένα δώρον: τέσσερα ή πέντε πορτοκάλια και τούς είπε:

— Είναι καιρός τά καταβῆτε. Έφερχαν δλιμμένοι και οι δυό ένφ ό γέρω-διευθυντής χαιρετών τους, τούς έλεγε με τó βλέμμα: « Καί είχα τόσο ώραίο φαγι γι' άπόψε! »

Ο Γιώργος πονετικά είπε: — Θα ξαναγυρίσω πάλι, γρήγορα!

Όταν έφθασαν στο σταθμό βασιλευσεν ό ήλιος...

Τό βράδυ τῆς άλλης μέρας που έφθαναν στην Ρώμη ενόμιζαν πός ήσαν σέ μιά πόλη κατ'άλληλη μόνο γιά πεθαίνῃ κανείς...

(Τό τέλος σ' άλλο φύλλο)

ΑΠΟΚΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Υγίαινε, όργανε φαιδρά τῆς νῆσου κόρη, Σέ, ήτις θεομῶς μου έφανοσε τήν λύρα τῆς [καρδίας

Μετ' οὐ πολὺ διά παντός θά μäs χωρίσουν [δρη.

Άλλ' αν ποτε άνάμνησις άρρήτου ροηθείας. Λάμνη ως άσπρη διάττων εν τῆ μνήμη. [Όμοι.

Θέλει σθεσθῆ ως όνειρον έαρινῆς πρωίας. Κόλια δάλασσα πικρά τά κνανά νερά σου Τά όνερά μου σβύνονται καθός τά κύ- [ματά σου.

Μονεμβασία. Κωνστ. Έμμ. Καλογεράς

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ητο περσιτῆ ύλας δούλου καθ' ήμäs ή δήλωσις του Ύπουργείου των Οικονομικών τῆν όποιαν κατωτέρω δημοσιεύομεν διά τῆν έπιτυχίαν του νέου οργανισμοῦ του Λαχειου του Στόλου και τῆν διάθεσιν όλων των γραμματίων, καθότι μόνον άνθρωποι τυροί και κακόπιστοι, άνθρωποι κακοήθεις και έξ επαγγέλματος σνοκρόφανται ήδύναμι νά άμφοσβητήσωσιν δει πασιδύλους είναι καταφανές. Διότι ποίος είναι εκείνος δους θά άρνηθῆ δι άφ' ής ό κ. Κοφινάς δονοτηματοποίησε τῆν ύπηρεσίαν αυτήν, άφιερωθείς εις τó έργον τουτ'ο φηγῆ τε και σώματι, ότι δέν ηδέξηθσαν αἱ πρόσοδοι του ταμείου του Στόλου άφ' ενός και δέν έκροταυώθη άφ' έτέρου ή έμπιστοσύνη των άγοραστῶν;

Μόνον προδοται του Έθνους, άνθρωποι με ποταπά ελατήρια προσοικιδών παθῶν λιθαρόν νά εφρευρίσκουν άποτήματα εκεί όπου όλοι οι άλλοι βλέπομεν τῆν τελειότητα και τῆν βελτίωση.

Η τελευταία μάλιση άπόφασις τῆς εκδόσεως και διδράχμων γραμματίων μαρτυρεῖ τῆν ύπερ των ιδιωτών και τῆν ύπερ του συμφοροσίου του Κράτους πρόνοιαν των ιδιωνόντων, οὔτως είναι άξιου εγνωμοσύνης και σεβασμοῦ.

Μόνον όταν άποχωρήσῃ τῆς ύπηρεσίας ό κ. Κοφινάς θά έννοήσωσιν οι διάφοροι κομματιαζόμενοι ήδη διά τά συμφέροντα του Λημοσίου, όποσον θά στοιχίσῃ εις αυτό ή παραίτησις ενός υπάλληλου, μη έχοντος οὐδεμίαν άλλην σκέψη και άσχυλίαν από τῆν βελτίωση του έργου τó όποιον άνέλαβε και από τῆν άξηση των Λημοσίων έσοδων.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τό Ύπουργειον των Οικονομικών ανακοινού ήμῖν τά επόμενα:

Επειδή ήμφοσθητήθη ή άκρίβεια τῆς δοθείσης ύπό του Γραφείου του Λαχειου του Έθνικου Στόλου πληροφορίας, ότι έχουσι πωληθῆ πάντα τά τέταρτα γραμματίου, τά κερδίσαντα κατά τῆν κλήρωσιν τῆς 27ης Ιουνίου εν. έ. τó μέγα κέρδος των 80 χιλιάδων δραχμών, έγένητο δέ εκ ταιούτης άνυποστάτου άφορμῆς και δι' εφημερίδων έπίκρισις του οργανισμοῦ και τῆς εν γένει διαχειρήσεως του Λαχειου, τó Ύπουργειον εύρίσκειται εις τῆν άναγκασν νά άνακαινώσῃ τά έπίμενα.

Οτι άπό τού έτους 1910 έφαρμοσθείς νέος οργανισμός του Λαχειου του Έθνικου Στόλου και των άρχαιοτήτων τῆς Ελλάδος, έτυχεν εν τε τῆ έσωτερική και έξωτερική εὐμενεστάτης ύποδοχής, εις τῆν όποιαν όφείλεται και ή εξαίρετική έπιτυχία αυτού. Εκ των εκδοθέντων διά τῆν πρώτην κλήρωσιν 25,00 τετραδράχμων γραμματίων, μόνον 73 έμειναν άπόκλητα, εκ δέ των εκδοθέντων 300,000 μονοδράχμων μόνον 55, 923 δέν έπωλήθησαν.

Τά δέ αποτελέσματα τῆς τελευταίας κληρώσεως τῆς 27ης Ιουνίου εν. έ., παρά τας δυσκόλους εθνικῆς περιστάσεις, αἰτινες δυσχαιρένουσι και του λαχειου τῆν άπανταχού διάδοσιν, δέν εινε ύποδεέστερα τῆς πρώτης και τῆς δευτέρας κληρώσεως του τρέχοντος έτους.

Και κατά τῆν κλήρωσιν ταύτην, ή πώλησιν των γραμματίων, άνήλθεν εις τά επτά έγδοα περίπου του συνόλου των εκδοθέντων διά τῆν κλήρωσιν ταύτην γραμματίων ήτοι εις ποσόν άνάλογον πρós τῆν πώλησιν εκατέρας των δύο πρώτων κληρώσεων. Άνάλογον δέ υπήρξε και τó καταβλητέον εις κέρδη των κληρωθέντων γραμματίων ποσόν, άφού εκ δραχμών 111,000 άνηκουσθον εις τούς κερδίσαντας δέκα πρώτους άριθμούς τῆς τελευταίας κληρώσεως, μόνον δραχμαί 6,375 άνήκουσαι εις άπόκλητα γραμμάτια, περιέρχονται εις τó ταμειον του Έθνικου Στόλου.

Εκ τῆς έφαρμογῆς του νέου οργανισμοῦ, του Λαχειου κρείσσονα ύσμημέραι άποτελέσματα έπέρχονται, μαρτυροῦντα περὶ τῆς έπιτυχίας αυτού, τῆν όποιαν, θά έξυπηρητήσῃ και ή από σήμερα εκδοσις εκτός των τετραδράχμων και μονοδράχμων γραμματίων και διδράχμων τοιούτων παρεχόντων δικαίωμα εις τó ήμισυ του κέρδους.

Έν Αθήναις τῆ 3 Ιουλίου 1910.

ΣΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

Στῆ γέννησί σου αἱ Χάριτες και Μοίραι [μαγευθείσαι,

Άλλη δίδει εὐμορφά κι' άλλη δροσιά [που χύν' άφθόνως,

Άλλ' ίσως τότε άπειτύγχανον, καιτοι συνε- [γασθείσαι,

Αν δέν σε λιχνίσε όλίγον κι' ό Διάβολος [συνγροῦσας.

Συρος. Άδωνις

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΑΡΝΙΩΤΗ. Έπαναλαμβάνεται ή Διδώ του κ. Λαυράκη ήτις έπαίχθη τόσον ώραία.

ΒΑΡΙΕΤΕ. Απόψε διά μίαν και μόνην φοράν ό Πειρασμός του κ. Ξενοπούλου. Προχθές έπαίχθη λίαν έπιτυχώς ό « Δευκός γάμος » κατ' άριστοτεχνικήν μεταφρασιν τῆς Δος Μαυρογένῃ, τῆς πολυτίμου συνεργάτιδος τῆς « Δάφνης ».

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ. Έτοιμάζεται ό « Πρωτομάστορας ».

ΝΕΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ. Ο διπλός Κινηματογράφος του κ. Δημητράκοπούλου με νέας σκηνας και νέα τραγουδάκια, με πόν άμίμητον κ. Χέλμιν ως Τεντερέν και τῆν Δα Φιλίπιδου ως εφημεριδοπώλην. Η κ. Κύρου ως διπλωματία, τηλεφωνήτρια και ναυτάκι ύπῆρξεν τελεία και ζηλευτή. Ψαύτως καλή ως κάρτ-ποστάλ και ως ναυτάκι ή κ. Φωφῶ Γεωργιάδου.

Προετοιμάζονται διάφορα νέα έργα μεταξὺ των όποιων ή « Αδελφή » του συναδέλφου κ. Κων. Μεγαλοπούλου, ή « Διδώ » και ό « Κουρσάρος » του κ. Πολ. Δημητράκοπούλου και τó « Τζιζάνιο Ραβαίσι » του Διευθυντου μας.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. Καλῶ κόσμον κάθε βράδυ ή Ίταλική όπερέτα.

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ. Τῆν παρελθούσαν έβδομάδα έπαίχθησαν έπιτυχώς δύο νέα έργα του εκλεκτου συνεργάτου μας κ. Χόρν, ύστis άνεδείχθη διά μίαν άκόμη φοράν τέλειος δραματικῆς συγγραφέυς.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Προετοιμάζεται ή Πάρρα του κ. Περεσιάδου.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΟΥ (Πειραιώς). Τῆν προσεχῆ έβδομάδα θά παιχθῆ τó Πειραικόν Πανόραμα, εις τó όποιον ως λέγεται ό κ. Παντόπουλος θά παρουσιάσῃ εκπλήξεις.

ΣΤΑΔΙΟΥ. Ο άμίμητος και μοναδικός Κοινωστῆς με τόν ξύλινον θιασόν του δίδει καθ' εκάστην διαφόρους πρωτοτύπου παραστάσεις με πρωτοφανεις συγκεντρώσεις καλού κόσμου.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ

ΚΕΑ. Μετά πάσης έπισημότητος έτελέσθησαν τῆν παρελθούσαν Πέμπτην αἱ έξετάσεις του ένταυθα Λημοτ. Σχολείου των άρρένων. Οι μικροί μαθηταί εξετασθέντες ένώπιον των γονέων και κηδεμόνων αυτών και πολλού και εκλεκτου κόσμου, εξέπληξαν τó άκροατήριον διά των ευστόχων και μετά πεποιθήσεως και έτοιμότητος διδομένων άπαντήσεων, και απέδειξαν άπας έτι ότι εις τó Λημοτικόν μας σχολειον τελείται συστηματική και εὐμέθοδος έργασία, άποφέρουσα τόσον άγλαούς καρπούς. Δικαίως δθεν ό τῆς Διευθυντῆς και οι Ικανότατοι Δημοδιδάσκαλοι απέσπασαν τά συγχαρητήρια και τας εγχαριστίας των γονέων των μαθητών και των λοιπών παρισταμένων.

Τῆν Κυριακήν έτελοῦντο αἱ έξετάσεις του Λημοτ. σχολείου των θηλέων επί τῆς εδωκαίρια ταύτη ή ευρεία αἰθουσα του Ρεβελακειου Παροθεναγωγείου εις ήν είχε συναθροισθῆ ό τι εκλεκτόν και ώρατον έχει νά έπιδείξῃ ή νῆσός μας με τας πολυειδεις και ποικιλοχρόμους αμφοίσεις των πολυπληθῶν Κυριών και Δεσποινίδων, τῆν καλλιτεχνικήν διά των εφροσύμων των μαθητριών και άνθθων διακόσμησιν παρουσιάσῃ τι τó φαντασμαγορικόν. Αἱ άπαντήσεις των μαθητριών, ή φρασισάτη και ζωηροτάτη άπαγγελία κατά τούς διαλόγους, μονολόγους και ποιήματα

ικανοποίησαν πληρέστατα τὸ πλῆθος τῶν παρισταμένων, οἵτινες ἀπερχόμενοι συνεισέχαιρον ἀπὸ καρδίας τὴν εὐπαιδευτοῦ Διευθύντριαν Δα Ποπολάνου καὶ τὴν Δα Ἀσλανίδου διὰ τοὺς κόπους, οὓς κατέβαλον ὑπὲρ τῶν μικρῶν μαθητηῶν.

Φερέλιδες νεανίαι τῶν πρώτων παρὰ ἡμῖν οἰκογενειῶν. οἱ μικροὶ Ντίνος Χαροτοφυλακίδης, Ν. Γλεούδης καὶ Τ. Χερβαλιᾶς ἀγγέλλουσι τὴν ἐκδοσιν περιοδικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ιούλις*» μέλλοντος νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τὴν 10ην Ἰουλίου καὶ πληρώσῃ μερίστην ἀνάγκην ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἡμῶν πατρίδι. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται δι' ἓνα μῆνα ἀντὶ 20 λεπτῶν διὰ δύο ἀντὶ 40 καὶ διὰ τρεῖς ἀντὶ 65 λεπτῶν (διὰ περισσότερον δὲν ἐγγυῶνται οἱ σοβαροὶ Διευθυνταί). Εἰδήμεθα ὅπως τὸ ἀνυπομόνος ἀγαπητόν περὶ τὸν διανύσῃ ἀπροσκόπως καὶ τοὺς τρεῖς τῆς ἐκδόσεως τοῦ μῆνα.

Ἐπανήλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀξιότιμος Κος Λεωνίδας Χαρβαλιᾶς μεγαλέμπορος μετ' ἀπάσης τῆς οἰκογενείας του.

Σπίθα.

ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ.—Πρό τιμῶν ἡμερῶν ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ ἐτήσιοι Πανελλήνιοι Ναυτικοὶ Ἀγῶνες, παρακολουθούσης ἀρχικοῦ κόσμου. Νικηταὶ κατ' αὐτοὺς ἀνεδείχθησαν οἱ ἀθληταὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ναυτικοῦ Ὀμίλου πρὸς δόξαν τοῦ ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ ἑδρευσάντων ναυτ. Ὀμίλων, οἵτινες καθὼς φαίνεται, ἀμιλλῶνται μόνον εἰς ναυτικὰς... ἐπιδείξεις περὶ τὴν ἐξέδραν.

— Τὴν προπαρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν αἱ ἐνιαυτοὶ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα Δημ. Σχολείου, κατ' ἃς πάντες σχεδὸν οἱ μαθηταὶ ἐπιδείξαντο θαυμαστὴν πρόοδον. Ἀξίως ἀπέδωκαν συγχαρητηρίων εἶνε ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα Δημοτ. Σχολείου κ. Ν. Δέπος, ὅστις οὐδενὸς κόπου φείδεται διὰ τὴν ἐπὶ τὸ ἐλληνοπρεπέστερον πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τῶν τέκνων μας.

— Ἐξαιρετικὴν ὄλως ζωὴν ἔδωκεν εἰς τὸ Φάληρον ἡ ἐπαρξὶς τοῦ Ἰταλικοῦ Μελλοδράματος Καστελλάνου, τὸ ὁποῖον μόλις πρό τιμῶν ἡμερῶν ἤρχισεν μετὰ Κάρμεν, Μποέμ κλπ., αὐτὴ αὐτὴ δὲ ἡ παρουσία τοῦ κ. Καστελλάνου ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἐπιτυχίας. Βεσιτάριον καὶ οἰκητικὰ πλοῦσια, κόρα τέλεια ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Τὸ κοινὸν ἔμεινε εὐχαριστήμενον καὶ διὰ τοῦτο συρρέει ἀρχετὸς κόσμος κατ' ἐκάστην. Ἰδίως αἱ κ. E. Protti καὶ A. Alimansi ἤρσαν πολὺ, ἐπίσης ὁ τερόρος κ. Gastoldi ἦτο ἀπόλαυσις μετὰ τὴν γλυκεῖαν φωνὴν του, ἀκόμη δὲ καὶ οἱ κ. κ. E. de Margò καὶ G. Bardì, συνήρσαν ἀληθῶς τὸ κοινὸν μετὰ τὴν θαυμασίαν ἐπιτέλειαν τῶν ἔργων.

Φ. Σ.

Ο ΑΣΤΕΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀστείου διαγωνισμοῦ εἰς τὸ προσεχές.

ΑΙ ΟΡΘΟΤΕΡΑΙ ΛΥΣΕΙΣ

Αἱ ὀρθότεραι λύσεις τῶν τελευταίων πνευματικῶν ἀσκήσεων εἰσὶν αἱ ἐξῆς:

1) Μύσταξ — Μῦς, 2) Ἐδρώπη — δὴ — ροπή, 3) Ρίον — ἴον, 4) Πάρος — Ἀντίπαρος.

Τοιαύτας ἐστειλαν οἱ κ. κ. Ν. Βλάμης (Ἀθηνῶν 3), Δ. Βαρρὲς (Ἀθηνῶν 3), Πιλίτσα Κομμαγαρεᾶ (Ἰθάκης 3), 4) Ν. Γλεούδης (Κέα 3), 5) Γ. Κομπα-

ροῦτσος (Χαλκίς 3), 6) Βρόντης (Πειραιῶς 3), 7) Ν. Νικολαΐδης (Καΐρον 3), 8) Σ. Σταματιάδης (Πειραιῶς 3), 9) Χ. Χρήστου (Λαρίσης 3), 10) Σ. Τσιπρὲς (Κύπρου 3), 11) Ν. Διονάκης (Κρήτης 3). 12) Δ. Τσελεμεντὲς (Πατρῶν 3), 14) Δ. Πετσάλης (Ἀθηνῶν 2), καὶ Γ. Μπενάκης (Καρύστων 2).

Τῶν 12 πρώτων τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν ἐν τῇ κληροτίδι, ἐξήχθησαν δὲ ὡς ἐξῆς:

1) Ν. Γλεούδης, 2) Ν. Βλάμης, 3) Δ. Βαρρὲς, 4) Δ. Βρόντης, 5) Ν. Νικολαΐδης, 6) Σ. Σταματιάδης, 7) Χ. Χρήστου, 8) Σ. Τσιπρὲς, 9) Ν. Διονάκης, 10) Δ. Τσελεμεντὲς κλπ.

Ἐκ τούτων ὁ πρῶτος παρακαλεῖται νὰ μᾶς στείλῃ τὸ κλισέ του ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου τὴν εἰκόνα του μετὰ δρ. 6 πρὸς κατασκευὴν κλισέ, οἱ δὲ λοιποὶ 9, τὰς διευθύνσεις των.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ Δις Ἑλλη Τοιμωνίδου, μαθήτρια τῆς Η' τάξεως τοῦ ἐν Πειραιεῖ Α. Δ. Παρθεναγωγείου, δούσα τὰς νενομισμένας ἐνιαυσίους αὐτῆς ἐξετάσεις, ἀπέσπασε τὸν θαυμασμόν καὶ τὰ συγχαρητήρια πάντων τῶν παρευρισκομένων, τυχούσα καὶ τοῦ ἐπιζήλου βαθμοῦ ἄριστα.

Συγχαίρων αὐτὴν ὀλοφύχως εὐχομαι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν αὐτὴν πάντοτε πρόοδον νὰ ἐπιδεικνύῃ.

Γ. Χαρ. Κέαν Συνδρομὴ σας ἐλήφθη Ἐδχαριστῶ. Σπ. Παν. Ἄργος Ὀμοίως. Δ. Βορ. Πάτρας Δὲν τὸ ἐλάβατε; Ν. Γρ. Καρδίτσαν Νὰ δῶ τὰς ἐνεργείας σου, περιμένω ἀνυπομότως νὰ ἴδῶ τί ἐκλήξεις θὰ μοῦ παρουσιάσης, πάντως ὅμως ἐντὸς τοῦ μηνός. Πιλ. Κομμ. Ἰθάκην Ἐπιδήποιε ἐποχὴν καὶ ἂν λήρῃ ἢ συνδρομὴ δύνασθε νὰ ἀνανεώσητε. Θ. Θ. ἐλήφθησαν. Κ. Η. Σύρον Ἐλήφθησαν, Ἐδχαριστῶ. Ἰ. Σ. Σύρον Σᾶς ἐστάλησαν. Α. Θεοχάρην Ἄρταν, Κ. Πουλ. Δάρισσαν, Γ. Θέρην Ἄρταν Ἐλήφθησαν. Δ. Ρ. Ἄρταν Ὅχι, ἐκτὸς ἂν ἀνανεώσητε ἀπὸ τοῦδε τὴν συνδρομὴν σας δι' ἐν εἰσέτι ἔτος. Φ. Ζουμᾶν Ἄμφισσαν Τὸ ἐλάβατε ἤδη; Α. Χ. Ναύπλιον Ἐλήφθη, ζήτησε ἐπιστολήν μου. Κ. Ἀλεξ. Αἴγιον Ἐδχαριστῶς. Π. Κ. Ἰθάκην Ἐλήφθη. Σπ. Σβ. Κάϊρον Σᾶς συλλυποῦμαι. Π. Μ. Παλαιοχώρι. Σᾶς ἀπήνησα ἰδιαιτέρως. Ἰ. Σ. Ρέθυμνον. Ὀμοίως. Σπ. Βελλιαν. Κέρκυραν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἐλάβατε τὸ δελτίον. Σᾶς ἐστάλη πρὸ μηνός ὁμοῦ μετὰ τοῦ κ. Ἀλαμ. ὅστις τὸ ἐλαβε, ὥστε φρόντισε μήπως εἶνε στὸ ταχυδρομεῖον ἀκόμη. Θ. Ρ. Βόλον Ἐλήφθησαν. Κ. Α. καὶ Ν. Ν. Σουεξ. Εἶσατε ἐκτὸς τῶν ὄρων. Α. Π. Ἀργοστόλιον. Μόνον μέχρι τῆς 1ης Αὐγούστου εἶσατε ἐμπρόθεσμος. Πικροδάφνην. Ἡουχάσατε. Π. Κ. Πάτρας ἐλήφθη, ἐπιταγὴ ὅμως ἀκόμη ὄχι. Α. Δ. Πάτρας Δ. Κ. Ζάκυνθον ὁμοίως.

ΕΙΔΗ ΚΟΥΡΕΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα καὶ εἰς χρυσὸν ἢ εἰς φράγκα καὶ λίρας στεφλίνας ἀποδοτέας εἰς ὄρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (edepne) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογούτου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι καταθέσεων

2	0/0	1	ἔτους
2 12	» 0/0	»	2 ἔτων
3	» 0/0	»	4 »
4	» 0/0	»	5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνόνημοι.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΟΙ ΠΑΣΧΟΝΤΕΣ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ

Τραχώματα, καταρράκτην, τριχίασιν, ἀλλοιωθίαν, κλπ. θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ τοῦ ὑψηροῦ τῆς ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ κλινικῇ τῶν Παρισίων σπουδάζαντος

20 — ὁδὸς Πειραιῶς — 20
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ

Εἰς τὸ γνωστὸν ἐν τῇ Στοᾷ Ἀρσακίου ἐργοστάσιον ἀσπρορρούχων τῶν κ. κ. E. Ἀρβανιτίδου καὶ Ἀστὲρ Μουζᾶ, εἰς ὃ ἅπανα ἢ νεολαία τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν παραγγελεῖται ἐσφαιροῦν τῆς, λειτουργεῖ ἰδιαιτέρον τμήμα εἰς ὃ κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν προικῶν καὶ τὸ ὁποῖον διευθνεῖ ἡ διακεκριμένη εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ μόδιστα Δνὶς Νότα Φατούρου γνωστὴ παρὰ ταῖς οἰκογενείας διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν τῆς γούστο εἰς τὰ εἶδη τῶν προικῶν.

Τρέξατε λοιπὸν ὅλοι

εἰς τὴν Στοᾶν Ἀρσακίου — 1

ΕΙΔΗ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ

ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ΤΗΝ ΣΟΚΟΛΑΤΤΑ ΣΑΣ

Νὰ προμηθεύσθε μόνον ἀπὸ τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ (πλατεία Συντάγματος), εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκει κανεῖς καὶ τὰ ὀραιότερα καὶ ἀγνότερα γλυκίσματα.

ΒΙΟΛΕΤΤΑ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Τύποις Μιχ. Νικολαΐδου